

ОДНА ВІДПУСТКА ЗА П'ЯТНАДЦЯТЬ ЛІТ

Історик за фахом Олексій Леонідович Шварц приїхав у наш район, ще тоді об'єднаний із Демидівським, у 1961 році. До того вчителював на Волині, у Рожищенському районі, звідки родом. Одружився у 1957 році. Разом із Галиною Герасимівною (теж вчителькою) виховали двох чудових донечок – Ларису і Людмилу, котрі обрали батьківську стежину до науки. У жовтні цього року подружжя відзначило золоте весілля.

У 1969 році Олексія Леонідовича обрали секретарем парторганізації колгоспу «Зоря», до того ж призначили заступником Полікарпа Ільчука, котрий тоді керував господарством. У 1976 році сім'я остаточно переїхала у Береги. Відтоді закрутилася-завирувала життєва доля Олексія Шварца на трудовій ниві. Чимало зробив для того, аби підняти село, розбудувати, допомогти людям. Пригадує Олексій Леонідович, як у 1976 році в Берегах розпочали будувати молочний комплекс – молочно-товарну ферму, яка була в числі 12 великих господарств України з виробництва молока. В ній доглядали більш як 1600 голів ВРХ. За досвідом представники з багатьох колгоспів району їздили у Закарпаття, Миргород, Молдавію. У 1978 році комплекс газифікували (в Берегах, до речі, газу ще не було). Паралельно із будівництвом ферми Олексію Шварцу вдалося виробити документацію на будівництво нової школи, адже старенька початківка, де в свій час вчителював, стояла ще з 1896 року. На жаль, далі підготовки паперів справа не пішла. Олексій Леонідович довів її до завершення вже будучи головою сільської ради.

25 квітня 1979 року 49-річного Олексія Шварца, як тоді казали «партгора хрущовського призиву» призначили головою Берегівської сільради. Вважаючи справою честі, вчительським обов'язком і у зв'язку з новою посадою, першою доброю справою стало будівництво нової школи, тим паче, що стара вже остаточно розвалювалася. У 1984 році Олексій Леонідович звернувся до тодішнього голови облвиконкому Аркадія Єршова, котрий виділив 700 тисяч рублів на зведення навчального закладу. Оскільки попередня документація застаріла, довелося в Києві робити нові розрахунки. І вже 1 вересня 1986 року Берегівська одинадцятирічка радо відчинила свої двері школярам. Тоді ж паралельно в селі звели 2-поверховий дитячий садочок.

За 15 років свого головування Олексій Шварц подбав і про

соціальні та побутові умови життя селян, розбудову і окультурення села. Зокрема, були асфальтовані вулиці, дороги до кладовищ у Берегах і Перевередові, газифікували обидва населені пункти, підвели газ до клубу, бібліотеки і медпункту в Перевередові, допомогли берегівчанам провести воду в оселі.

Сільський голова Олексій Шварц перший у районі придбав для потреб сільради трактор МТЗ-80 з усім належним інвентарем, щоб допомагати людям обробляти землю. Берегівська сільська рада за часи його головування була однією з кращих у районі.

Після виходу на заслужений відпочинок (у 1994 році) і до сьогодні Олексій Леонідович у вирі громадської роботи: є головою сільської ради ветеранів, до того ж депутат сільської ради V скликання.

За свої 77 літ чоловік заслужив чимало нагород, звань і відзнак, якими особливо не вихваляється. Але серед них – відмінник освіти, переможець соцзмагань, бронзова медаль «За успіхи в соціалістичних змаганнях народного господарства СРСР», медалі: «За трудову доблесть», «Ветеран праці», «60 років перемоги у Великій Вітчизняній війні», «Захисника Вітчизни» та інші.

Під час розмови колишній голова зізнався, що тільки один раз побував у відпустці – їздив на відпочинок в Очаків. А загалом задоволений тим, що в свій час за кошти профспілки органів самоврядування побував на екскурсіях у Києві, Каневі, Закарпатті та інших містах України.

Протягом усієї трудової діяльності Олексій Леонідович Шварц керується гаслом «Хто хоче працювати, той працює». За півтора десятиліття на керівній посаді він заслужив повагу і шану від людей, громади. Односельчани й досі звертаються до нього за порадою і добрим словом. Тож нехай і надалі його мудрий життєвий човен почуватиметься надійно і впевнено у морі громадських турбот.

Ольга РАЙКО.

